

ДЕЛИ-ОРМАНСКИ

Курьеръ

Седмичен вестникъ за общественъ животъ, наука и информация
Излиза всѣка седмица

Редакторъ: М. Ивановъ

АБОНАМЕНТЪ:

За година: 50 лева;
За 6 месеца: 30 лева.

Обявления:

Търгов. 1-50 лв. кв. см.
Пристав. 0-80 лв. на дума.

Броя 1 левъ

Печатница

„Хр. Ботйовъ“

—Нови-Пазаръ—

Печата всички видове формуляри за общини, училища и читалища

Приготвя избирателни списъци.

Печата: бланки, плъка, операционни бележки и пр., търговски книжки за банки, кооперации, държавни учреждения и търговци.

Работа чиста и бърза.

Така не може.

Вода и въздухъ—два природни дара, които човѣка всѣкога може да има.

Природата е щедра съ тия си дарове, обаче трѣбва и човѣка да положи малко трудъ за да ги има винаги въ изобилие. Въздуха се пречиства отъ дърветата, значи трѣбватъ голѣми градини или гори (залесяване). Водата се прибира отъ извори въ резеруари и разпраща по населенія пунктъ чрезъ чешмитѣ. Грижитѣ около тия блага сж възложени на общинитѣ.

У насъ вода нѣма; нѣма въ града; а колкото я има доставя се въ толкова примитивна форма, щото е невъзможна за употреба. Следъ дъждъ водата у чешмитѣ до толкова се мжти, щото не може да се пие отъ калъ и нечистотии.

Да допустнемъ, че поради липса на финансови средства общината не може да извърши онова голѣмо дѣло, което се нарича водоснабдяване. Но нима не могатъ да се намѣрятъ срѣдства за поправяне водопроводитѣ на 2-3 чешми? Нима не може да се направятъ ре-

зервуари къмъ всѣка чешма? Ако преди двѣ години имаше 200 000 лева, които се хвърлиха за постройка на чешма нѣгде средъ полето за нуждитѣ на дгбитѣна защо да нѣма толкова за закрепяване съществующитѣ градски чешми? Или човѣшкия животъ е по обезцененъ отъ кожата на една крава?

Крайно време е и общината да се загрижи по сериозно за здравето на своитѣ граждани, за да не става нужда бсвенъ напомяването да се взематъ и други мѣрки. Защото нѣка чистосърдечно да си го заявимъ: Общинската управа мисли толкова за водоснабдяването на града, колкото да хвърли малко прахъ въ очитѣ на своитѣ граждани да мълчатъ. Още малко и ще се изпълнятъ точно три години когато публично се заговори за кооперативното водоснабдяване. Още презъ февруари 1928 г. следъ следъ събранието на г. П. Стояновъ бѣ избранъ комитетъ за цѣлѣта. Но общинската управа се счете тогава за пренебрегната и парализира всѣка дѣй-

ностъ на тоя комитетъ като по тогава инициативата тя да извърши това голѣмо дѣло.

Единъ голѣмъ общественъ комитетъ тогава се подплаши, че ще го затамнятъ други лица а най-много го измѣчваше мисълта, зщо други се досетиха преди него за такава работа и направи всичко за да осуети всѣкаква инициатива. Ето три години вече тоя общественикъ мълчи—забрави голѣмитѣ си общ. грижи, забрави-ха ги и тия които, тогава се повлѣкоха следъ него да скитамъ изъ България, додето се убедятъ, че не е тѣхна работа водното инженерство.

Би трѣбвало сега да ги почукаме по главата съ тѣхнитѣ доклади за да се сетятъ, че когато пречишъ на нѣкое обществено дѣло, трѣбва да имашъ въра и куражъ самъ да го извършишъ.

Но така не може! Не бива да губимъ време. Ето ни на прага на есенъта. Ще почнатъ дъждове, ще почнатъ бурни вятри и ще продължи старото тегло—да влачимъ вода отъ 1-2 километра и то кална и негодна за пиене. Ехъ, защо не е все лѣто?!

Четете Курьеръ

Какво става по свѣта.

Отъ единъ хангаръ при Колумбусъ въ Сев. Америка е билъ откраднатъ по-миналата нощъ единъ отъ намиращитѣ се тамъ аероплани. Изглежда, че крадецътъ е отлетялъ съ аероплана, като не е забравилъ да вземе и нѣкои принадлежности, както и два парашута. Това е първата кражба на аеропланъ въ свѣта.

Най-модерната ругатня

Преди нѣколко дена единъ работниъ насмалко щѣлъ да

прегазенъ отъ единъ автомобилъ въ центъра на Парижъ. Между работника и насъбралата се тълпа отъ едната страна и шафѣра друга страна се завързала силна препирня и найсетне работника извикалъ гневно на шофѣра „Махай се оттукъ Г.П.У.!". Съ това той направилъ намекъ за руската чека (Г.П.У.) която преди извесно време отвлече ген. Кутеповъ съ помощта на единъ автомобилъ. Това се харесало много на насъбралитѣ се парижани и веднага се разпрснало изъ цѣлия градъ. Днесъ всеки парижанинъ търси случая да излѣе надъ нѣкого гнѣва си, като му

извика „Махай се оттукъ, Г.П.У.!". Впрочемъ трѣбва да се отбележи, че парижанитѣ въ това отношение сж хора на модата и си служатъ съ актюели и ругатни. Така по време на Хагската конференция когато английскиятъ финансовъ министъръ каза много горчиви думи за Франция и предизвика силно негодувание у Френцитѣ думата „Сноудентъ“ бѣше изразъ на найсилно презрение и найсилната и наймодната ругатня бѣше: „Махай се оттукъ, Сноудентъ!“

Печ. „Хр. Ботйовъ“

Складъ

На спиртни питиета на **Димитъръ Аврамовъ**—Нови-Пазаръ.

Съобщава на всички питаепродавци въ околията, че отъ 1 февруарий т. г. откри складъ на вина и всички видове спиртни напитки, които продава на конкурентни цени.

Съ почитъ: **Д. Аврамовъ**

Рекламирайте само въ вестникъ

„Дели Ормански Курьеръ“

Истинския царъ на смъртъта на мухитѣ, дървеницитѣ, бълхитѣ, молцитѣ, комаритѣ, хлѣбаркитѣ и всички други дребни паразити е.

„Флай-токсъ“

гиенична миризма на истински парифюмъ.

Безопасенъ е за човека и служи като средство за присичиване и разведряване въздуха въ стаята.

Търсете „Флай-токсъ“

въ бидони отъ 18 14 1/2 1, 2, 5, кг. и въ наливно състояние само при **Радущъ Димовъ**.

Хи. сла Агански

СОЛОМОНОВОТО ПРАСЕНЦЕ

„маршала“

—Хайде маршъ! Маршъ! Дуракъ, дуракъ! Само ме ядосвашъ съ упустѣта си. Глупакъ! Маршъ!—и илнитѣ безцвѣтни очички се изгубиха подъ тлѣститѣ клепачи, а ко-ма силно се разтресе отъ досада.—Но... господинъ поручикъ!—Маршъ! Маршъ! че ще ми се кне съ цето като те гледамъ!—тко по-да си върви.—Стои!... дуракъ съ дуракъ, и ти си решилъ да си вървишъ?—Съ господинъ поручикъ.—Седи на мѣстото си и дражаймо да отвикнешъ за напредъ да дрънкашъ глупости. По нагоремъ прѣститѣ дражай! Ха така-а-а! или знаешъ че лесно кипвамъ, за-що ме дразнишъ? Хайде сега да се

придобримъ.—и поручика удари две плесници по бузитѣ на Петка и сѣе толкова стовари на вратлето му.—Прощавамъ ти, Петко.—Ожорчно благодаря, господинъ поручикъ.—Ти, Петко знаяшъ ли, че съ германскитѣ генерали ще бжде и фонъ Макензень?—Тѣй вѣрно, господинъ поручикъ зная.—Знаешъ! Нѣкому... знаешъ! Глупчо, откъде можешъ да знаешъ че фонъ Макензень ще дойде съ германскитѣ генерали?—Готвача ми каза господинъ поручикъ.—Отде може да знае това тази пачавра?

—Ординареца на председателя му казалъ господинъ поручикъ.—А отъ кѣде е узналъ ординареца на председателя?—Чулъ, когато председателя казалъ на членоветѣ, господинъ поручикъ.—Ординаритѣ чуватъ, готвачитѣ знаятъ, войницитѣ разправятъ, а отъ мене всичко се крие. Отъ мене всичко криятъ, виждашъ ли Петко? А после изведнашъ ще кажатъ дай прасенца, като чели е много лесна работа въ това време и въ този прасенски край да намеришъ прасенца, а лѣвъ нѣма ли прасенца—не си съобразителенъ, не се грижишъ, не се договждашъ! И на края—хайде на фронта! Това е на

(3) ласена работа: ясно я виждамъ азъ нея. Разбирамъ я много добре. Отъ известно време насамъ забеляз-вамъ, че председателя не е много доволенъ отъ менъ и се гласи да ме натири на фронта. Сега търси поводъ, но азъ ще му покажа какво мога. Всички сж противъ мене азъ го сващамъ това. И ти, Петко вече не ми казвашъ какво чувашъ и какво научавашъ, но...—Съвсемъ не е вѣрно, господинъ поручикъ. Всичко което съмъ чувалъ, винаги на време съмъ ви казвалъ. Азъ съмъ съ васъ господинъ поручикъ, винаги съ васъ. И на фронта да отидете, азъ ще дойда съ васъ. Съ войницитѣ не мога да останана. азъ съмъ свързанъ съ васъ и не мога да живѣя безъ васъ. Тѣй хубаво си живѣемъ двамата!—Азъ бихъ отишълъ на фронта, но този коремъ, дяволъ да го вземе, много ми пречи; тежи ми, души ме, не ми дава да се мръдна. Ще пукне на първата крачка.

—До тамъ нѣма да стигне, господинъ поручикъ, азъ ще донеса прасенца, но трябва да си отида въ отпускъ.—Та нали скоро си ходи?—Скоро?! Следъ една седмица ще сторя три месеца!—Та много ли сж два месеца и половина.—Много важна работа ми се е отворила въ село господинъ поручикъ. Пакъ ще минава реквизиция трябва да се нареди тамъ нѣщо овръме, господинъ поручикъ. Много е важно това за мене... И прасенцата ще взематъ!—А-а-а! Прасенцата трѣбва да се спасятъ! Азъ ще му покажа на председателя какво мога! Но въ редовенъ отпускъ не мога да те пустана. Толкова често не бива! Какво ще правя безъ тебе тукъ. Никой не може да те замѣни съ друго не мога да се разбера азъ така както съ тебе. Не може ли да отиде другъ да ги донесе?—Нема да ги дадатъ господинъ

ПРЕСНИ МУХОЛОВКИ

ПЕНЧО Ц. ЧОЛАКОВЪ

КОЛОНИАЛЕНЪ МАГАЗИНЪ И ТЮТЮНЪ
НА ЕДРО
НОВИ - ПАЗАРЪ

Съобщавамъ на почитаемота си клиентела и на всички Коопераци и Бакали, че продавамъ

—Захаръ на едро—

Постояненъ депозитъ —конкурентни цѣни.

V Ново-Пазарски Сѣдия Изпълнителъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2151

На основание изпълнителния листъ под № 452 издаденъ отъ Шуменски Окръженъ сѣдъ на 21 Ноемврий 1929 г. въ полза на Банка за Народенъ Кредитъ отъ гр. Варна срещу Каранфилъ Петровъ отъ гр. Шуменъ за 49000 лв. главница плюсъ лихви и разноси, обявявамъ, че въ канцеларията ми въ пр. Нови-Пазаръ ще произвеждамъ публичната продажба, която ще почне следъ 15 дни отъ датата на еднократното публикуване на настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вестници и ще се свърши до 17 часа на основа число на следния месецъ, което съответствува на датата на публикацията съ правонадаване 10 оло въ разстояние на 24 часа следующия длъжниковъ имотъ, който не е свободенъ отъ залога, а именно: 1. Нива отъ деветъ декара и петъ ара въ землището на село Сенебировъ мѣстността „Ташлъжа“ при сѣседи: поле, улица Ибрямъ Шакировъ, рѣка Колу Янчевъ и Галибъ Хасановъ въ която нива има да се строи едно заповѣдно полумасивно здание пригодно за мелница отъ камѣкъ и тухли състоящо се отъ двѣ отделения, отъ които на едното има поставени кириши за таванъ на първия етажъ, а на другото изидани зидовѣтъ безъ да е сложенъ никакъвъ дървенъ материалъ, като и двѣтъ отделения сж безъ покривъ.

До самото здание има изкопанъ и кладенецъ, съ първоначална оценка (49'000) четиридесетъ деветъ хиляди лева.
Желающитѣ да купятъ имота могатъ всѣки присѣственъ день и часъ—чл. 810 отъ гражданското съдопроизводство, да се явятъ въ канцеларията ми да пригледатъ книгата и наддаватъ.
Изпълнително дѣло № 953 1929 година.
гр. Нови-Пазаръ 23 Юний 1930 година.
Сѣдия Изпълнителъ. П. В. Тивчевъ

Хиню С. Хиневъ

Нови-Пазаръ

Съобщава на всички дърводѣлци, майстори и др., че разполага за сезона съ голѣмъ изборъ отъ ДЪСКИ: чамови и борови; готови дюшета, Циментъ Гранитоидъ; БОИ всички видове, БЕ ЗИРЪ, „крокодилъ“ ЛАКОВЕ, ЧЕТКИ, галванизирана ламарина, ОБЛО желѣзо, БРАВИ—всички видове, ангропати, ментешета, дрѣжки за скринове и др. на конкурентни цени.

Преди да купите какъвто и да е материалъ отъ гореизброенитѣ, посетете дѣскарницата на

Хиню С. Хиневъ

2—5

Не дразнето децата.

Често виждаме какъ малки деца биватъ дразнени било отъ родителитѣ имъ, било отъ

роднини или познати. Напримѣръ, показватъ на детето нещо сладко, парче шоколадъ,

бонбони и др. под. и когато детето посегне да го вземе дърпатъ сиржката. Това се повтаря до тогава, докато детето започне найсетне да крещи. Тогава то получава подарѣка. Или пъкъ въ време на нѣкоя разходка майката се скрива внезапно задъ нѣкое дърво и оставя детето си да я търси дълго време, изпълнено съ страхъ, да я вики и дори да плаче.

Това сж много лоши игри. Детето не е играчка на възрастнитѣ, а е една сериозна и пълна съ отговорности проблема. Ако родителитѣ дразнятъ често по този начинъ децата си у последнитѣ ще се породятъ едно чувство на несигурностъ къмъ родителитѣ. Освенъ това тѣ ще свикнатъ съ мисълта, че най лесно постигатъ целта си когато реватъ. Външни хора, които дразнятъ

така децата, загубватъ завинагъ тѣхното довѣрие. Съ децата трѣбва да се отнасяме сериозно.

Малкото дете е много възприемчивъ ученикъ. То запазва въ паметта си всичко каквото е видяло и научило и сетне прави сжщото. Трѣбва ли да се очудваме тогава, че децата, които сж били дразнени така, когато станатъ по-голѣми си избиратъ по малки жертви измежду своитѣ другарчета, които дразнятъ тѣ пъкъ отъ своя страна? Дали не преминаватъ нишки отъ това „невинно“ дразнене и въ тѣхната по зрѣла възраст, когато тѣ, вече като възрастни хора чувстватъ нужда да дразнятъ и измъчватъ другитѣ? Каквото е е посѣяно въ детската душа, рѣдко остава неродено, както въ доброто, така и въ лошото.

И. Майсторова, учителка.

Бележка.

Съ настоящия брой на вестника встъпва въ своята петта година.

Цели четири години на следвахме своята задача, която съ нѣколко думи изложиме още въ първия брой на в-ка преди четири години още въ в-ия брой на в-ка преди четири години. До колко сме успѣли въ това направление остава да решатъ нашитѣ читатели.

Всѣки случай, ние ние благодаримъ на нашитѣ читатели, постоянни и случайни, за участието което взема въ развитието на вестника. Въсѣки трѣбъ да отбележимъ действителността или по-точно за една слабо застъпена страна на вестника: селската информация. Причинитѣ за това нѣма да изтъкваме, защото мѣстото не ни позволява, а белязваме само факта.

За, да може и тая нота да се запази, ние поставяме цѣлата селска интелигенция начело съ учителитѣ, чи се притекатъ на помощ. Тѣ могатъ да си хванатъ ратъ хилядитѣ случаи и живелици изъ село и да изпращатъ за печатъ това, което ги развлече и въведе малко разнообразие въ живота имъ. Презъ петата си година вестника ще запази си формата и ще излиза редовно както до сега. Редакцията

Денъ на Караджа

Колкото по-вече се отлежавала една епоха, толкова свѣтло, по ясно се очертава образитѣ на голѣмитѣ личности въ онова врѣме.

—Така е навсѣкжде, така и у насъ.

—На 10. VIII. 1930 г. ще се отпразнува деня на Караджата. Тържественъ поменъ на оня типъ народни хайдуци, какъвто може да създаде перо на Хр. Ботѣвъ.

—Местното добронравие Д-во готви достойно отпразнуване тоя поменъ. За навсѣкжде сж разлипени поздравитѣ.

Предприети сж разположени около Мумджиларската ла около Разградъ гдето предполагатъ, че е гробътъ Омортагъ-ханъ.

Въ една отъ малкитѣ гили е открита гробищна яма, намѣрени сж различни яки и инструменти и пр. редъ мнѣнието на видни археолози, предметитѣ датиратъ II и V вѣкъ сл. Р.Христ.

Очакватъ се нови находки, които ще хвърлятъ обилна свѣтлина въ дѣлото минало на нашата родина.

Щаба на голѣмо командване се чувствава пристигането на германски генерали. Очаква се Негово Величество той отговори съжаление той отговори че не може да дойде въ отъ близо изхода на голѣмъ Гоститѣ съ автомобилна наха напредъ къмъ фронтъ, нашия поручикъ съ хилядитѣ яки е застаналъ здраво на крака, като боговъдхновенъ, размахва битъ надъ главата предъ прага, на избраната отъ тукъ, така командва той малка армия.

—Закъснѣхте! Закъснѣхте! гдето пристигнатъ и ще обявяватъ!—пукти поручикъ шалотъ изрига ругаши, тощи пот отъ челото си, корема и отъ досега немощна глътатъ си илепачи.

—Търчи, повикахъ! —Слушамъ, господи! (Следва)

Защо малкия Пенчо искалъ да бѣде назначенъ

учителъ

Настѣдали сж около-софрата да вечерятъ: Бай-Иванъ, жена му Мария и деветгодишния имъ синъ въ второ отделение.—Пенчо.

Въ врѣме на вечерянето Пенчо проговори.

—Тате, искамъ да ме назначишъ учителъ.

—Не можешъ да бѣдешъ, синко, учителъ, ти си още малъкъ.

—Мога тате, мога. Азъ знамъ вече да казвамъ: „Отъ тукъ до тукъ“.

—Само съ отъ тукъ до тукъ не се става учителъ синко.

—Става се тате става. Нашия учителъ когато ни

предава урокъ, взема учебника, отваря го и казва само: отъ тукъ до тукъ. с.Плисковъ 31. VII. 1930г. Страдалний.

Денонощие отъ 55 дни.

Видни европейски и американски астрономи сѣматъ напоспѣхъ за напълно доказано, че сегашната дължина на едно денонощие—24 часа—е само вѣременна. Сѣматъ се, че въ преисторически врѣмена денонощието, сир. периодътъ отъ в-ре отъ изгревъ слънце до изгревъ слънце, е било само 4 часа. Съ течение на врѣмето тази дължина се е увеличавала все повече и повече, докато се е дошло до днешнитѣ двадесетъ и четири часа. Пресѣматъ се, че следъ милиони години денонощието ще достигне една дължина, равна на 55 днешни дни. Разбира се това сж само пресѣматия, безъ да се сѣматъ, че дотогава може би, ще настѣпи краятъ на сѣматъ.

Подареното прасе

Въ едно селско училище, нѣколко дена преди Коледа, единъ отъ ученицитѣ, дете на голѣмъ чорбаджия, казва на учителя си седъ свършването на часа, че баща му щѣлъ да му даде да донесе утре едно прасе като подарѣкъ на учителя. Но жинали нѣколко дена, а ученикътѣ все не носелъ прасето. Жай сетне, следъ като жинала и Коледа, учителътъ се присрамилъ погнѣтъ какъво става съ обещаното му прасе.

—Ахъ, господи! учители, —отговорило детето,—още на следния денъ пустото му прасе започна отново да яде и тати реши да не го подарява.

Учил. Н-ство е назначило на вакантнитѣ мѣста учители. Постановлени е о е пратено за утвърждение.

поручикъ.

—Нѣма да ги дадатъ, господи! поручикъ.

—Какъ така нѣма да ги дадатъ? Ще пратишъ писменна заповѣдъ!

—Пакъ нѣма да ги дадатъ, господи! поручикъ, въ къщи отъ такива заповѣди не разбирашъ, тамъ се пише съ друго мастило.

—Ехъ, че си дяволъ! Тогава ще ти дамъ десетина дни служебенъ отпускъ.

—Та азъ ще прекарамъ осемъ само въ пѣтъ, господи! поручикъ а пъкъ за работа ми трѣбватъ най-малко седемъ дни защото ще трѣбва да ходя и въ града. Педнаесетъ дни вѣрвамъ да ми стигнатъ. Ще донеса три прасенца, две за царската трапеза и едно за насъ. Ще го изядемъ двамата. Все едно, свинята не ще може да изхрани всичкитѣ.

—Пакъ ще трѣбва да остана толкова врѣме безъ тебе, Петко!

—Азъ ще гледамъ да се върна,

по-рано, господи! поручикъ, ще зависи само отъ работата. Ако не е тази дяволска и прасенцата, не бихъ искалъ да си ходя.

—Пакъ ме надхитри, Петко! Хайде, така да бѣде, па ще видимъ какъ ще се отплатимъ.

—Както до сега, господи! поручикъ.

—Стегни се, Утре ще заминешъ Три да бѣдате! Ще покажа азъ на председателъ какъво мога.

—10-малко, нѣма да сж, и по-вече нѣма какъ да се носятъ господи! поручикъ. Живи ги искате нали?

—Разбира се. Хайде, сега гаси лампата и да спимъ, Петко.

Първитѣ дни на мѣсецъ май се заредиха като усмихнати млади дѣвойки, една отъ друга по-мили по нежни, по-жизнени. Всеки денъ слънчевия дискъ леко се търкала по бистротъ македонско небе, несплъванъ отъ никакво облаче. Цѣлата

природа празнува разцѣтата на пролѣтътъ. Нѣма птичка която да не е запѣла, нѣма трѣва, да не се е разцѣтѣла, нѣма дърво нераззелено. Празнува и малкото градче прислонило се въ южнитѣ скутове на скалистата планина, припекло се на кроткото слънце. Всички къшурки сж окичени съ съюзнитѣ разноцветни флагове. Улицитѣ сж изметени и поляни съ вода. Но хората като че се боятъ да се покажатъ на свѣтлия божи денъ. Всички сж се саряли въ къшовѣта на стѣнитѣ си и съ трепетъ слушатъ непрекъснатия вой и ревъ на адскитѣ машини които косятъ хиляди живота. Отъ шестъ дена вече безъ спира, денъ и нощъ ечатъ топовѣтъ. На блиския фронтъ се води продължителенъ ужасенъ бой. Дали тамъ не грѣе сжщото слънце; не е ли и тамъ тѣй бистро небо; не усещатъ ли онези тамъ дѣла на цѣвтѣта; че чуватъ ли пѣсента на птицитѣ; не чуватъ ли живота на пролѣтътъ?—Тамъ небо

не е бистро, защото гъстъ облакъ отъ димъ и прахъ го прибуля; слънчевитѣ лъчи крѣвнообогрени едва достигатъ до земята. Пѣсента на птицитѣ е замѣнена, съ стоноветъ на умирашитѣ; дѣхътъ на цѣвтѣта е задушенъ отъ тежкия мирисъ на барута, живота на пролѣтътъ е подсеенъ отъ косата на смъртѣта. Но и тамъ е тържество; тукъ тържество жива живота, а тамъ—смъртѣта.

На малкия площадъ въсрѣдъ градчето шукатъ хора въ военна униформа. Отъ всички посоки като мравки се събиратъ тѣ въ единъ пунктъ и отъ тамъ се връщатъ пакъ въ всички посоки, но за да се върнатъ скоро съ пълни ржце. Празникъ излизатъ, пълни се завръщатъ въ гиздавото двуетажно здание на най-богатия чорбаджия отъ каззата. Отъ бѣлитѣ стѣни на къщата, почти нищо не се вижда. Леки разноцветни флагове лениво се спусчатъ отъ покрива чакъ до основитѣ и прибулятъ бѣлитѣ стѣни на къщата Тукъ е